

Seznam literatury:

- Čech V. a kol., 1962: Vysvětlivky k přehledné geologické mapě ČSSR 1:200 000, list M-33-27 České Budějovice, M-33-33 Vyšší Brod. — Praha.
- Demek J. a kol., 1965: Geomorfologie českých zemí. — Praha.
- Dohnal Z. a kol., 1965: Československá rašeliniště a slatiniště. — Praha.
- Dostál J., 1957: Fytogeografické členění ČSR. — Sborn. čs. Společ. zeměp., Praha, 62:1-18.
- Holub J. a Jirásek V., 1971: Slovníček fytogeografických termínů. — Preslia, Praha, 43:69-87.
- Hostička M. a kol., 1971: Chráněná území v Západočeském kraji. — Plzeň.
- Chábera S., 1970: Chemismus matečních hornin zemědělských půd v jižních Čechách. — Rozpr. ped. Fak. Čes. Budějovice, ser. natur., 9:1-99.
- Chábera S. a Šabatová E., 1965: Přehled hydrografie jižních Čech. — Čes. Budějovice /ed. KPÚ/.
- Jeník J., 1970: Obecná geobotanika. — Skriptum přír. fakulty K. U., Praha.
- Kubiena W. L., 1953: Bestimmungsbuch und Systematik der Böden Europas. — Stuttgart.
- Kučera S., Mára E. a Urban F., 1970: Chráněná krajinná oblast Blanský les. Návrhová studie. — Čes. Budějovice /ed. KSPPOP, cyklostyl/.
- Ložek V., 1970: Historický vývoj krajiny ČSSR. — Sborn. pro Ochr. a Tvorbu přír. Prostředí, Praha, 1-2:72-80.
- Ložek V., 1971: Vývoj přírody jižních Čech v nejmladší geologické minulosti. — Sborn. pro Ochr. a Tvorbu přír. Prostředí, Praha, 3-4:68-73.
- Mikyška R. a kol., 1968: Geobotanická mapa ČSSR 1. České země. — Vegetace ČSSR, ser. A, fasc. 2:1-204, Praha.
- Muranský S. a kol., 1970: Územní průmět významných prvků krajiny. Jihočeský kraj (text + mapy). — Praha /ed. Terplan/.
- Nekovář F., 1966: Orografické poměry jihočeské části Šumavy. — Zprav. chrán. krajin. Obl. Šumava, Čes. Budějovice-Plzeň, 4:3-7.
- Nekovář F., 1967: Některé zvláštnosti jihočeského klimatu 1 + 2. — Rozpr. pedagog. Fak. Čes. Budějovice, ser. natur., fasc. 2,5.
- Neuhäuslová-Novotná Z. a Neuhäusl R., 1969: Fytocenologická a ekologická terminologie. — Zpr. čs. bot. Společ., Praha, 4/Suppl. 1:1-99.
- Oswald J., 1959: Jihočeské nerosty a jejich naleziště. — České Budějovice.
- Pelíšek J., 1964: Lesnické půdoznanství. — Praha /2. vyd./.
- Pelíšek J., 1971: Půdy lesních oblastí Šumavy (ČSSR). — Lesnictví, Praha, 17/44/:715-734.
- Poláček J., 1966: Dívčí kámen, hradiště z doby bronzové. — Čes. Budějovice /ed. JČM/.
- Quitt E., 1970: Klimatologické podklady pro rajonové plánování. — Sborn. pro Ochr. a Tvorbu přír. Prostředí, Praha, 1-2:17-39.
- Sekaninová D., 1969: Vztahy mezi hlavními tvary reliéfu a hlavními půdními jednotkami ve východní části Šumavy. — Zpr. geogr. Úst. čs. Akad. Věd, Brno, 6/5:8-16.
- Slovníková pracovní komise ČSBS, 1970: Bioklimatologický slovník (terminologický a explikativní). — Praha /ed. ČSBS/.
- Švec R., Nekovář F. a Vojtěch S., 1967: Zeměpisný obraz Jihočeského kraje. Přírodní poměry 1 + 2. Rozpr. pedagog. Fak. Čes. Budějovice, ser. natur., fasc. 4,6.

Hlavní bibliografické prameny regionální literatury přírodovědných oborů a ochrany přírody k území okresu Český Krumlov:

- Boháč D. a kol., 1969: Zvířena jižních Čech. — Čes. Budějovice /Ed. KPÚ. — Obsahuje též skrytou regionální zoologickou bibliografii./
- Chábera S., 1969: Soupis mineralogicko-geologické literatury jihočeské oblasti 1 + 2. — Čes. Budějovice /Ed. Pedagog. fakulta. — Zahrnuje i autorovy dříve vydané regionální bibliografie./
- Chábera S. a kol., 1970: Výběr z geografické bibliografie jihočeské oblasti 1. Fyzický zeměpis (1819-1970). — Čes. Budějovice /Ed. Krajská knihovna. — Obsahuje: Celkový obraz krajiny, horopis, tekto-

- nika, vodstvo, geomorfologie, pedologie, meteorologie a klimatologie, fyto geografie, zoogeografie, aj./
- Houfek J. a Skalický V., 1963: Botanická bibliografie jižních Čech /1/. — Sborn. jihočes. Muz. Čes. Budějovice, Přír. Vědy — Bibliografie.
- Kučera S. a kol., 1968: Botanická bibliografie jižních Čech II. — Sborn. jihočes. Muz. Čes. Budějovice, Přír. Vědy — Bibliografie.
- Kunský J., 1960: Všeobecný zeměpis. — Praha /Obsahuje bohatou skrytou bibliografii, též seznam regionálních periodik./.
- Navrátil F., 1970: Soupis vlastivědné literatury okresu Český Krumlov. — Čes. Budějovice /Ed. JČM a Krajská knihovna; obsáhlá polytématická regionální bibliografie/.
- Sofron J., 1969: Bibliografie Šumavy 1945-1967. — Čes. Budějovice-Plzeň /Polytématická bibliografie; přírodovědné obory bohatě zastoupeny/.

Slovníček odborných termínů

- acidofyt** — rostlina dávající ve svém výskytu přednost kyselým půdám;
- algologie** — nauka o řasách (ve smyslu botanickém);
- biocenóza** — část biosféry, zahrnující soubor rostlinných a živočišných organismů určitého vymezeného území;
- biosféra** — část zemského povrchu a přilehlé atmosféry osídlená organismy;
- biotop** — prostředí určité konkrétní biocenózy nebo určitého organismu (v němž žije);
- čtvrtohory (kvartér)** — nejmladší období geologické historie Země; časový úsek zhruba 2 mil. let. Člení se na pleistocén, charakterizovaný střídáním studených a teplejších fází klimatu (dob ledových a meziledových) a holocén, charakterizovaný postupným oteplováním a ustálením klimatu na dnešním stavu;
- dendrologie** — nauka o dřevinách;
- ekologie** — nauka o vztazích organismů k prostředí;
- fauna** — zvířena;
- firnovisko** — útvar vzniklý postupným nahromaděním starého, charakteristicky překrytého, zledovatělého sněhu;
- flora (květena)** — výčet rostlinných taxonů rostoucích v území;
- florogeneze (florogenetický)** — historický vývoj květeny určitého území, nebo určitého vegetačního typu;
- fosilní** — předvěký (organismus);
- fytocenologie** — část geobotaniky, zabývající se studiem rostlinných společenstev (fytocenóz);
- fyto geografie** — nauka o rozšíření rostlin na Zemi a jeho příčinách;
- geobotanika** — nauka o květeně a rostlinstvu a jejich vztahu k vnějšímu světu;
- glaciál (doba ledová)** — studená fáze klimatu ve čtvrtohorách. Největší význam pro dnešní stav přírody střední Evropy má poslední glaciál (tzv. würm), jenž odezněl zhruba před 10 000 lety;
- hercynská oblast** — oblast středoevropských středohor a vrchovin, charakterizovaná v původním stavu lesní vegetací s poměrně jednotvárným druhovým složením flory. Ze současného hlediska spíše technický termín.
- holocén** — nejmladší období čtvrtohor, časový úsek zhruba 10 000 let od odeznění poslední doby ledové do dneška;
- hemismus** — (ve smyslu petrograficko-pedologickém) — soubor chemických složek a biochemických dějů ve zvětralině horniny a v půdě, uplatňující se zásadně v půdotvorném procesu;
- indikační druh** — rostlinný druh charakterizující svým výskytem určitý typ rostlinného společenstva nebo jiné vegetační jednotky;
- klima** — podnebí;
- kolvium** — soubor půdních zvětralin uložených při úpatí příkrých svahů;
- kulminační** — vrcholový (kulminační část horského celku);
- makrofosilie (makrozbytky)** — makroskopické pozůstatky organismů z minulých období dochované v různých prostředích;
- mezoklima** — podnebí vytvářející se pod vlivem geografických činitelů v prostorově omezeném úseku krajiny;
- migrace** — rozšiřování rostlinného druhu nebo společenstva z jedné oblasti do jiné;